

Kapitel 6. Søn- og helligdagsfrihed.

§ 36.

Stk. 1. I de af afsnit III omfattede virksomheder er det forbudt at anvende arbejdere (medhjælpere) til arbejde i tiden fra den normale arbejdstids ophør lørdag til kl. 6 påfølgende mandag såvel som på folkekirkens øvrige helligdage, idet helligdagsdøgnet da regnes fra et tidspunkt, der ligger mindst 24 timer forud for normal arbejdstids begyndelse den påfølgende søgnedag. På grundlovsdagen må der ikke arbejdes efter kl. 12.

Stk. 2. Fra bestemmelserne i stk. 1 undtages:

- 1) de i § 32, stk. 2, under nr. 1—4 og nr. 10—16 nævnte virksomheder og arbejder;
- 2) arbejde med fremstilling og distribuering af dagblade i det omfang, som nærmere fastsættes af arbejds- og socialministeren efter forhandling med vedkommende organisationer samt direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet.
- 3) arbejde i butikker og lagre m. v. i den tid, i hvilken det ifølge lukkelovgivningen er tilladt at holde dem åbne for ekspedition;
- 4) brødfabrikker, brød- og kagebagerier samt konditorier, for så vidt angår tiden indtil kl. 20 lørdag aften, mellem kl. 3 og kl. 20 søndag og fra kl. 3 mandag morgen samt i øvrigt i det omfang, hvori det er fastsat i § 32, stk. 2, nr. 6 og 7.
- 5) mejerier og mælkeforsyninger, for så vidt angår tiden fra kl. 5 til kl. 12 pågældende helligdag samt i tiden efter kl. 5 den påfølgende søgnedag.

Stk. 3. De i § 33, stk. 1 og 2, omhandlede regler finder tilsvarende anvendelse med hensyn til søn- og helligdagsarbejde.

§ 37.

Stk. 1. Arbejds- og socialministeren er bemyndiget til efter indhentet erklæring fra direktøren for arbejdstilsynet, arbejdsrådet samt fra vedkommende arbejdsgiver- og arbejderorganisationer at tilstede undtagelser fra det i § 36, stk. 1, indeholdte forbud mod arbejde på søn- og helligdage i følgende tilfælde:

- a) når pågældende virksomheder efter deres natur kun kan drives på bestemte tider af året eller er afhængige af elementære drivkræfter eller andre uregelmæssigt virkende forhold;
- b) når hensyn til befolkningens forsyning med livfornødenheder gør det nødvendigt;
- c) når pågældende virksomheder ifølge deres beskaffenhed kræver uafbrudt drift;
- d) når der mellem arbejdsgivere og arbejdere i pågældende virksomheder er afsluttet bindende overenskomst om søn- og helligdagsarbejde.

Stk. 2. Det skal i dispensationen bestemmes, i hvilket omfang der skal gives arbejderne frihed på søn- og helligdage.

Stk. 3. De i stk. 1 nævnte tilladelser må kun meddeles i det omfang, hvori det efter forholdene skønnes nødvendigt.

§ 38.

Stk. 1. Som erstatning for den fritid, som pågældende arbejdere måtte miste i henhold til § 36, stk. 2, eller § 37, skal der gives dem anden samlet fritid ved bortfald af tilsvarende antal arbejdstimer indenfor den normale arbejdstid i faget eller det faglige område. Arbejds- og socialministeren fastsætter efter forhandling med direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet samt vedkommende arbejdsgiver- og arbejderorganisationer nærmere regler herom under hensyntagen til de særlige forhold, som måtte gøre sig gældende i de enkelte fag.

Stk. 2. Fra bestemmelsen i stk. 1 undtages det i § 32, stk. 2, nr. 5, nævnte arbejde, for så vidt angår de ved distribuering beskæftigede arbejdere, hvis ugentlige arbejdstid ikke overstiger 48 timer.